

Beljente. Herefter er t. Cr. naar Nogen af Kongerigets Finantser oppebærer 300 Rd., af Monarchiets 400 Rd., Lønningstillægget af de forstnævnte ansat til $\frac{7}{7}$ af det til 700 Rd. svarende Tillæg, beregnet efter Reglen i Loven af 28de Februar d. A., ligesom den Monarchiet tilfaldende Andeel er af Finantsministeriet bleven ansat til $\frac{7}{7}$ af samme Tillæg, men beregnet efter Loven af 27de Mai d. A. Det er derhos antaget, at Forfristen i denne Paragraf ikke blot burde komme til Anvendelse, hvor der er Spørgsmaal om Afgjørelsen af, hvor stort et Tillæg der kunde tilkomme Vedkommende, men at tillige Spørgsmaalet om, hvorvidt der overhovedet kan tilstaaes den Tillæg, der baade beklæder et Embede, hvortil er henlagt en fast Gage eller Lønning, og et, der er aslagt med Sportler, bør finde sin Afgjørelse efter det i denne Paragraf foreskrevne Hensyn til Vedkommendes samlede Indtægt. For i Fremtiden at forebygge al Tvivl i de forberørte Henseender, er deels Ordet „faste“ i Loven af 28de Februar d. A. udeladt i den tilsvarende Paragraf i Udkastet, deels iøvrigt gjort en udtrykkelig Tilføining om, at der ikke blot bør tages Hensyn til de Indtægter, Nogen oppebærer af Kongerigets Kasse, men tillige til dem, der afholdes i Overensstemmelse med Budgetterne for Fællesmonarchiet eller de andre Landsdele.

Idet Ministeriet, hvad Udkastets § 4 angaaer, ikke har villet lade uomtalt, at man af samme Hensyn som de, der have fremkaldt Slutningsbestemmelsen i § 1 om Tillæggets Afrunding til et lige Antal af hele Rigsdaler, har i alle Tilfælde, hvor der ved Tillæggets Deling vilde fremkomme ulige eller Brokdaler, iværksat denne paa den Maade, at den ulige og Brokdaler er beregnet den Kasse til Last, hvoraf Paagældende oppebærer sin Hovedindtægt, skal man sluttelig tilføie nogle Bemærkninger om, hvorledes Forholdet i Henseende til flere af de i denne § omhandlede Stiftelser med særegne Fonds ved Lovens Anvendelse i indværende Aar har stillet sig.

Det vil ved en nærmere Betragtning af de i Sen omhandlede Instituter med særegne Fonds

saaledes strax falde i Minene, at et af disse, nemlig Kunstacademiet, findes opført i Finantsloven baade mellem saadanne Instituter og tillige paa Kirke- og Undervisningsministeriets Budget over directe Statsudgifter, hvilket vel nærmest er foranlediget ved, at dette Instituts Indtægter for den allerførste Deel bestaae i directe Tilskud af Statskassen. Noget lignende er Tilfældet med Døvstummeinstituttet, idet ogsaa dette for en væsentlig Deel bestaaer ved directe Tilskud af sidstnævnte Kasse, hvorhos det for dette Instituts Vedkommende maa bemærkes, at Sammes oeconomicke Stilling for indværende Aar er i den Grad slet, at de ordinaire Udgifter ikke lidet overstige den calculerede Indtægt.

For intet af disse Instituters Vedkommende vilde der kunne være Tale om at gjøre Loven af 28de Februar d. A. anvendelig, naar den foregode Udgift til Gager og Lønninger skulde udredes paa sædvanlig Maade, uden at disse Stiftelsers hele finantstille Status vilde blive totalt forrykket, idet man i saa Fald nævnlige ikke vilde kunne undgaae at angribe Capitalformuen, hvilket atter vilde lede til, at Statskassen i næste Finantsaar maatte give et saameget højere Tilskud. Paa Grund af disse Omstændigheder har Indenrigsministeriet derfor, tildeels i Lighed med hvad tidligere har fundet Sted ved Gjennemførelsen af de foregaaende Aars Dyrtdslove, ikke taget i Betænkning, i Forventning af at denne Foranstaltning ingen Modsigelse vilde finde fra Rigsdagens Side, at samtykke i, at Gage- eller Lønningstillægget til det ved de omhandlede Instituter ansatte Personale udredes extraordinært af Statskassen udenfor de dem tillagte Tilskud af denne.

Det tilføies iøvrigt, at man for større Tydeligheds Skyld i Udkastet har istedetfor Ordene i Lovens § 4: „særlige Stiftelser“ brugt samme Udtryk, som findes i § 1: „de i Finantsloven opførte særlige Fonds.“

Istedetfor den i § 6 i Loven af 28de Febr. d. A. optagne Bestemmelse om, at der paa de Udbetalinger, som fæe i Kraft af bemeldte Lov,